

Sygn. akt VI Ka 546/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Karin Kot (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art. 284 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt II K 1497/12

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 546/13

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od 23 do 26 czerwca 2006r. w S. będąc kierownikiem stacji paliw A. A. przy ulicy (...) przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci pieniędzy w kwocie 132 062,28 zł pochodzące z utargu z dnia 23,24, 25 i 26 czerwca 2006r., czym działał na szkodę Biura (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

2. w czerwcu 2006r. w S. posłużył się dokumentem „Dowód wpłaty” (...) potwierdzającym wypłatę J.S. odprawy za miesiąc czerwiec 2006 r. podrobionym poprzez wpisanie przez nieustaloną osobę w rubryce „otrzymałem” nazwiska J.S., w ten sposób, że przesłał go do firmy (...) jako potwierdzenie wypłaty podpisane przez J.S.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

3. w czasie i miejscu jak w pkt II przywłaszczył powierzone mu pieniądze w kwocie 2543,98 zł, czym działał na szkodę J. S.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 4 listopada 2010r., sygn. akt II K 37/10:

- I. uniewinnił oskarżonego M. M. od popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów,
- II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrokiem z dnia 8 marca 2011r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Ka 14/11 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze uchylił powyższy wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2013r., sygn. akt II K 285/11:

- I. uniewinnił oskarżonego M. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku,
- II. uniewinnił oskarżonego M. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku,
- III. uniewinnił oskarżonego M. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku,
- IV. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrokiem z dnia 19 października 2012r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 447/12 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze uchylił powyższy wyrok w części dotyczącej czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania. Jednocześnie Sąd utrzymał wyrok w mocy w pozostałej części uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną i w tej części kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 23 lipca 2013r., sygn. akt II K 1497/12:

- I. uniewinnił M. M. od zarzucanego mu czynu,
- II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Zgorzelcu, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego M. M. zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, skutkujący uniewinnieniem M. M. od popełnienia zarzucanych mu czynów, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy i prawidłowa ocena okoliczności popełnienia czynu zabronionego nakazują przyjąć, że oskarżony M. M. popełnił wskazany wyżej zarzucany mu czyn z art. 284 § 2 k.k.,

- obrazę przepisów postępowania, to jest art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę dowodów, w szczególności uznanie, że niedobór powstał na początku 2006r. w nieustalonych okolicznościach, a opóźnienia w wysyłaniu utargów przez M. M. wynikały z chęci ukrycia tego niedoboru z uwagi na obawę przed utratą pracy, w sytuacji gdy prawidłowa ocena dowodów wskazuje na sprawstwo oskarżonego M. M..

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacji nie można odmówić słuszności.

Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy podjął starania zgodnie z zaleceniami sądu odwoławczego zmierzające do ustalenia wysokości utargów uzyskanych w dniach od 21 do 26 czerwca 2006r. jednakże ostatecznie wartości tych nie określił ponownie dokonując niepełnej dowolnej oceny dowodów. Na wstępie wskazać należy, iż w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd nie odniósł się do informacji pochodzących od świadków S. W. oraz

B.S., którzy zgodnie podali, że oskarżony w miesiącu czerwcu wprowadził dodatkowe dokumenty do rozliczenia przez kasjerów waluty Euro. Jak przy tym wskazała świadek S. W. podczas rozliczania wypełniali oni dodatkowy dowód wpłaty, który następnie z wydrukiem kasowym i rozliczeniem jednostkowym gotówki wrzucali do sejf, przy czym co istotne oskarżony przekazał im tylko kilka takich druków a kiedy ich zabrakło „wszystko wróciło do normy i robiliśmy wszystko po staremu (k. 92). Z kolei świadek B.S. dodatkowo wskazał, iż dowody wpłaty mieli oni wypisywać „gdzieś od 18, 19 czerwca 2006r.” (k. 89). Znamienne przy tym jest, że żaden z tych dokumentów nie został przekazany do firmy (...)w Z., jako że wszystkie znajdujące się w aktach sprawy dowody wypłaty, sporządzone do dnia kontroli stacji, tj. 28 czerwca 2006r., zostały podpisane przez oskarżonego. W tym stanie rzeczy rozważenia wymaga kwestia czemu miały służyć wystawiane przez kasjerów dowody wypłaty. Okoliczność ta jest o tyle istotna, że oskarżony po kontroli stacji paliw, która miała miejsce w dniu 28 czerwca 2006r., przedłożył „zeskanowane dokumenty KW z dnia 24 i 25 czerwca 2006r. podpisane przez kasjera niemieckiego Pana S.i (jak zeznał świadek D. P.) oświadczył, że kasjer ten przekazał bezpośrednio walutę na konwój” (k. 21), przy czym, co ważne, oryginały tych dokumentów nigdy nie dotarły do siedziby firmy (...)w Z.. Z zeznań wskazanego świadka, który w żadnym miejscu nie potwierdza wersji oskarżonego jakoby uzgadniała z nim kwestię zliczania utargu przez kasjerów, sporządzania specyfikacji i pakowania pieniędzy do bezpiecznych kopert, wynika przy tym, iż oskarżony M. M. w rozmowie telefonicznej, która miała miejsce w dniu 27 czerwca 2006r., obiecywał, że niedobór zostanie jeszcze w tym samym dniu uzupełniony łącznie z brakującymi dokumentami, a zatem nie twierdził, iż pieniądze zostały przesłane. Uwadze Sądu umknęła także kwestia numeracji dowodów wpłaty, które w miesiącu czerwcu 2006r. za wyjątkiem dokumentu o (...), który to numer prawdopodobnie na skutek omyłki został powielony na dowodzie wpłaty z dnia 16 czerwca 200r. przy czym dokument z dnia 17 czerwca 200r. został już prawidłowo określony jako (...), wystawiane były chronologicznie do dnia 23 czerwca 2006r. Należy bowiem zauważyć, co także będzie wymagało wyjaśnienia podczas rozpoznawania niniejszej sprawy, iż wystawione w dniu 28 czerwca 2006r. przez K. T. dowody wypłaty noszą numery (...)i (...)w sytuacji gdy ostatni wystawiony przez oskarżonego dokument został opatrzony numerem (...). W tej sytuacji wyjaśnienia wymaga kwestia nadania numerów (...)oraz (...)dowodom wypłaty przedłożonym przez oskarżonego w formie zeskanowanej, zwłaszcza jeśli zważyć, iż oskarżony wypełnił w nieoznaczonym w dokumencie dniu dowód wypłaty, któremu nadał numer (...), (...)wskazujący, iż dotyczy on dopłaty w dniu 24 czerwca 2006r. oraz w dniu 25 czerwca 2006r. , przy czym co istotne dokument ten nie zawiera w swej treści żadnych kwot. Całkowicie dowolne jest także ustalenie Sądu dotyczące tego, iż komisja inwentaryzacyjna nie dokonała bezzwłocznie spisu gotówki znajdującej się w sejfie lecz oczekiwała do godziny 23:55 co skutkowało stwierdzeniem, że „Sąd nie wie kto sprawował pieczę nad gotówką po otwarciu sejf w dniu 28 czerwca 2006r.” (k. 964). Wprawdzie w toku kolejnego rozpoznawania sprawy świadkowie w osobach członków komisji inwentaryzacyjnej w rzeczywistości nie potrafili precyzyjnie odtworzyć jak przebiegała inwentaryzacja zwłaszcza w jaki sposób postąpili ze znajdującymi się w sejfie środkami jednakże ocenie Sądu podlegać winny także, odczytane podczas rozprawy, ich relacje złożone w początkowej fazie postępowania kiedy to świadkowie, w tym zwłaszcza M. S.i J. W. szczegółowo opisywali sposób procedowania podczas inwentaryzacji stacji paliw przedstawiając także okoliczności dotyczące postępowania z przechowywanymi w sejfie pieniędzmi. W realiach niniejszej sprawy niezbędne wydaje się ustalenie, w oparciu o dowody wypłaty podpisane przez oskarżonego oraz przez K. T. a wskazujące na przekazanie kwot: 643,60 Euro, 5200 Euro, 8733,70 Euro przyjętych dowodem wpłaty numer (...)z dnia 30 czerwca 2006r., analizę konta, która w tym zakresie nie odpowiada wskazanym dokumentom skoro zawiera informacje o dokonaniu wpłaty kwot: 643,60 Euro, 5769,81 Euro, 8288,23 Euro w dniu 30 czerwca 2006r., arkusz spisu z natury datowany na 29 czerwca 2006r. a przede wszystkim raporty niefiskalne kasjerów z objętego zarzutem aktu oskarżenia okresu, które winny znajdować się w księgowości firmy (...)w Z., kwot utargów, które nie zostały odprowadzane do kasy pokrzywdzonej firmy a także ustalenie z jakich dni utarg obejmują wskazane w arkuszu spisu z natury z dnia 29 czerwca 2006r. kwoty.

W tym stanie rzeczy zasadnie skarżący zarzuca obrazę art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodów. Sąd Rejonowy z naruszeniem zasad wynikających z tego przepisu nie rozważył wszechstronnie całości materiału dowodowego. Istotnym błędem w tym zakresie było także ustalenie, iż oskarżony celowo zwlekał z przekazywaniem utargów aby ukryć powstały w nieustalonym czasie (od początku roku 2006) niedobór, zwłaszcza jeśli zważyć, że przeprowadzona w dniu 9 czerwca 2006r. kontrola stacji paliw w S. nie wykazała żadnych braków.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w niezbędnym dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy zakresie należycie uwzględniając zalecenia zawarte powyżej a po wyczerpującym rozważeniu jego rezultatów orzeknie w przedmiocie odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo.